

**RÖVIDÍTETT JEGYZŐKÖNYV
A MONETÁRIS TANÁCS
2011. FEBRUÁR 21-I ÜLÉSÉRŐL**

Közzététel időpontja: 2011. március 18. 14 óra

A jegybanktörvény (a Magyar Nemzeti Bankról szóló, többször módosított 2001. évi LVIII tv.) 3.§ (1) az árstabilitás elérését és fenntartását jelöli meg a Magyar Nemzeti Bank elsődleges céljaként. Az MNB legfőbb döntéshozó szerve a Monetáris Tanács. A Tanács szükség szerint, de üléseinek időpontját előre meghirdetve legalább havonta kétszer ülésezik, minden hónap második ülésén tárgyalva a jegybanki alapkamatláb módosításának kérdését. Ezekről az üléseiről a Monetáris Tanács rövidített jegyzőkönyveket ad közre, amelyek még a következő kamatmeghatározó ülés előtt megjelennek. A rövidített jegyzőkönyvek két részre tagolódnak. Az első rész az MNB szakértői által a Monetáris Tanács részére készített elemzések tartalmi összefoglalójaként a gazdasági és pénzügyi folyamatokat, az előző ülés óta nyilvánosságra került új információkat ismerteti. A második rész - az előzőre támaszkodva - a döntéshozók helyzetértékelését és a döntés körüli vitát mutatja be.

A rövidített jegyzőkönyvek elérhetők az MNB honlapján:

http://www.mnb.hu/Monetaris_politika/donteshozatal/mnbhu_mt_jegyzokonyv

1. Makrogazdasági és pénzügyi piaci fejlemények

Makrogazdaság

2011 januárjában a fogyasztóiár-index 4, a maginfláció pedig 1,7 százalék volt. Ez az infláció esetében 0,7, a maginfláció esetében pedig 0,3 százalékpontos csökkenést jelent az előző hónaphoz képest. Az infláció és a maginfláció mérséklődéséhez az előző évi jövedéki adóemelések bázishatásának kiesésén túl a maginflációs és szabályozott körbe tartozó termékek mérsékelt árdinamikája is hozzájárult. Ezek eredőjeként az inflációs alapfolyamatot megragadó mutatók - az elmúlt hónapok stagnálását követően - januárban szignifikánsan csökkentek.

A piaci szolgáltatások éves inflációja januárban historikus mélypontra, 2 százalék alá süllyedt. Előretekintve ez különösen azért fontos, mert az éven belüli átárzások jelentős részére az év első hónapjaiban kerül sor. Fontos ugyanakkor megjegyezni, hogy a szolgáltatásokon belül a csökkenés jelentős mértékben köthető egy egyedi tételhez, a gépjármű biztosítások körében tapasztalt díjcsökkenéshez.

A feldolgozott élelmiszerek havi inflációja januárban tovább mérséklődött, azaz - egyelőre - igen korlátozott a nyers élelmiszerek meredek emelkedéséből fakadó költségsokk áthárítása. Az iparcikkek árai januárban gyakorlatilag stagnáltak. A válságadók kapcsán is megállapítható, hogy egyelőre nem látható az adatokban azok áremelő hatása. A szabályozott árú termékek körében a januári áremelkedések elmaradtak az év elején jellemző mértéktől.

Összességében az elmúlt hónapok költségsokkjai ellenére igen visszafogott árazásra utalnak a januári inflációs adatok. Kockázatot jelent azonban, hogy a mérsékelt áremelések, a szabályozott körben szokásnál kisebb januári emelések ellenére a teljes fogyasztói árindex számottevően meghaladja az MNB inflációs célját.

A KSH előzetes - a GDP-komponenseket még nem tartalmazó - adatközlése alapján 2010 negyedik negyedévében a bruttó hazai termék 2 százalékkal bővült az előző év azonos időszakához képest. Az előző negyedévhez viszonyítva a bruttó hazai termék 0,2 százalékkal nőtt. 2010 egészét tekintve a növekedés mértéke 1,2 százalék volt.

Az adatok arra utalnak, hogy a hazai növekedés az év utolsó negyedévében lelassult. Ez összhangban van a legtöbb európai országban megfigyelt folyamatokkal. A hazai növekedés motorja továbbra is az exportszektor lehetett, míg a belföldi ágazatok esetében változatlanul igen visszafogott bővülés jellemezhetette a tavalyi év utolsó három hónapját.

A gazdasági növekedés negyedéves alapon megfigyelt lelassulásához hozzájárulhatott az ipari termelés és a külkereskedelmi egyenleg is. A kiemelkedő novemberi adatok után december egyaránt korrekciót hozott az ipari

termelésben és a külkereskedelmi forgalomban. Az év végi termelést jelentős egyedi, vélhetően átmeneti hatások - szabadságolások, kedvezőtlen időjárás - is befolyásolhatták, így a KSH statisztikában megjelenő közel 12 százalékos havi alapú visszaesést érdemes óvatosan kezelni. A IV. negyedév egészében stagnált az ipari termelés, az előretekintő indikátorok pedig továbbra is igen erős külső keresletet jeleznek. Jórészt hasonló folyamatokat tükröz a külkereskedelmi termékforgalom alakulása: a többlet decemberben mérséklődött a kiemelkedő novemberi értékhez képest, de 2010 egészében 3,6 milliárd euro volt a külkereskedelem többlete, szemben a 2009. évi 2,3 milliárd euróval.

A versenyszféra bérindexe számottevően lassult 2010 végén. A decemberi adatok éves összevetésben a bérek több mint 2 százalékos csökkenését mutatják, ám a prémium-kifizetések év végi eltolása miatt a teljes béradat információ tartalma alacsony. A visszafogott bérdinamika azonban a rendszeres bérfizetések esetében is megfigyelhető. A rendszeres bérelemek 3 százalékos növekedése a 2009-es év alacsony értékéhez képest is további csökkenést jelent. A laza munkapiaci feltételek bérleszorító hatása a rendszeres bérek szintjén a várakozásainknak megfelelően jelentkezik, a teljes bérezés alakulásáról csak a január-február havi prémium-kifizetések ismeretében fogalmazhatunk meg erősebb állításokat.

Ami a létszámalakulást illeti a januári adatok szerint számottevően, mintegy 30 ezer fővel nőtt a regisztrált munkanélküliek száma és elérte a 684 ezer főt. A munkanélküliek létszámának emelkedését döntő részben a beáramlás, az újonnan regisztráltak számának meredek növekedése okozta, a regisztrert elhagyók száma nem változott érdemben a korábbi hónapokhoz képest. E folyamatok hátterében a közmunkaprogramok átalakítása áll, és ez alapján a most látott folyamatok korrekciója várható a következő hónapokban.

Pénzügyi piacok

A januári kamatdöntés óta eltelt időszakban a nemzetközi pénzügyi piacokon fennmaradt a megelőző időszakra is jellemző optimista befektetői hangulat. A kedvező általános piaci hangulatot csak átmenetileg tudták megingatni az egyiptomi események, a legtöbb piaci mutatóban továbbra is erős kockázati étvágy tükröződött: a kockázatos eszközök árának emelkedése folytatódott, aminek nyomán számos vezető részvényindex Lehman-csőd előtti szinteken tartózkodik, a fejlett vállalati CDS-kompozitindexek és fejlődő szuverén kötvényindexek is mérséklődtek, a kockázatkerülés általános indikátorának tartott VIX-index pedig ismét megközelítette a válság kitörése óta tapasztalt legalacsonyabb értékét. A nyersanyagárak - az aranyárban bekövetkezett átmeneti esést leszámítva - lényegében töretlenül emelkedtek. A dollár árfolyama viszonylag széles ingadozást mutatott, majd az időszak végén az euróval szemben lényegében változatlan szinten zárt, míg a frankkal szemben fel-, a jennel szemben leértékelődést mutatott.

A pozitív hangulatot a javarészt kedvezőnek tekinthető amerikai és európai makroadatokat illetve vállalati gyorsjelentések mellett azok a jegybanki indikációk is támogatták, amelyek alapján a FED mennyiségi lazítása az eredeti terveknek megfelelően folytatódik. A PIGS országok kockázati megítélésében az időszak első felében tapasztalt látványos javulás február elején megtört, amit jelentős korrekció követett. Az erőteljes mozgásokat ugyanakkor nehéz fundamentális okokhoz kötni, inkább hangulati tényezők játszhattak szerepet benne. A hazai piaci folyamatok szempontjából kockázatot jelenthet, hogy az utóbbi időszakban a periféria-országok feláraival észrevehetően erősebb együttmozgást mutattak Magyarország kockázati mutatói, mint a régiós átlaggal. Továbbá a pozitív globális befektetői hangulat mellett is figyelmeztető jel lehet az utolsó hetekben tapasztalt erőteljes tőkekiáramlás a feltörekvő piacokról.

A Magyarország kockázati megítélésében januárban megindult erőteljes javulásnak az időszak első felében tapasztalt folytatódását a kedvező nemzetközi hangulat is támogatta. Emellett országspecifikus tényezőként számottevő szerepet játszott benne a külföldi szereplők részéről a hazai gazdaságpolitika iránt mutatott bizalmatlanság enyhülése is. Ugyanakkor utóbbi esetében nehezen azonosíthatóak konkrét fundamentális okok, a várható kormányzati intézkedéscsomag iránt tapasztalt erőteljes optimizmus inkább hangulati tényezőkre vezethető vissza, így - amint arra később több elemző is figyelmeztetett - az könnyen túlzottnak bizonyulhat, amennyiben a bejelentett intézkedések volumene és struktúrája érdemben eltér a várakozásoktól. Az óvatosabbá váló hozzáállás az időszak második felében a hazai eszközárakban is megmutatkozott.

A pénzügyi piaci mutatók többségében a hónap során hasonló lefutási minta volt megfigyelhető: dinamikus eszközár-emelkedés és kockázati felár-csökkenés február elejéig, amit érdemi, de jellemzően csak részleges korrekció követett az időszak második felében. A hazai ötéves CDS-felár 285 bázisponton érte lokális mélypontját: a január elejéhez viszonyított 115 bázispontos esés relatív értelemben is szignifikáns javulást jelentett. Ezt követően 310 bázispontra emelkedett vissza a mutató, miközben a régiós országok felárai jellemzően ennél enyhébb mértékben növekedtek. Az euro feletti 5 év múlva 5 éves forward hozamfelár 272 bázispontos minimumérték után ismét 300 bázispont fölé emelkedett, míg az 5 éves devizakötvény-felárban szintén megtört a dinamikus csökkenés, viszont a mutató ezt követően 320 bázispont körül viszonylag stabilan alakult.

A forint árfolyama relatíve széles - 3-5 százalékos - sávban ingadozott a főbb devizákkal szemben az elmúlt hónapban. Az időszak eleji dinamikus felértékelődést korrekció követte, majd ismét felértékelődés indult meg, így összességében az euróval szemben 274-ről 270 forint, a svájci frankkal szemben 210-ről 208 forint, a dollárral szemben 202-ről 198 forint környékére erősödött a hazai deviza. A forint a régiós devizákkal szemben felülteljesítő volt, legnagyobb

mértékben a zlotyval szemben erősödött. Az implikált volatilitások vegyesen alakultak, a risk reversal jegyzések és a gyenge irányú ferdeség viszont érdemben mérséklődött.

A külföldiek jelentős mértékben növelték forint melletti pozíciójukat az elmúlt hónapban. A spot devizapiacra mintegy 220 milliárd forint értékű nettó forintvásárlást hajtottak végre, aminek mintegy harmada forint melletti szintetikus határidős pozíció-felvételhez kapcsolódott. Emellett 150 milliárd forint értékben növelték állampapír-portfóliójuk értékét, amelynek legnagyobb része hosszabb futamidejű kötvényvásárlásban jelent meg. MNB kötvényállományuk összességében 30 milliárd forinttal emelkedett. A külföldiek az FX-swappiacon nettó forintkihelyezők voltak mintegy 270 milliárd forint értékben, ugyanakkor az FX-swap piacon a hónap során nem volt tapasztalható feszültség.

Az állampapírok elsődleges piacán vegyesen alakultak a kibocsátások. Az időszak elejét magas túljegyzés és csökkenő aukciós hozamok jellemezték, különösen a kötvényaukciók esetében volt látványos a kedvező tendencia. Az időszak második felében a kötvények iránt felmaradt ugyan az erős kereslet, viszont magasabb aukciós hozamok alakultak ki, a DKJ-k iránti kereslet pedig esetenként visszaesést is mutatott.

A másodpiaci államkötvény-hozamokat is a többi pénzügyi mutatóhoz hasonló trend jellemezte. Az időszak első felének intenzív hozamcsökkenését február elejétől emelkedés váltotta fel, amelynek nyomán az év eleje óta tartó mintegy 70-100 bázispontos mérséklődésből 30-40 bázispont korrigálódott, így az éven túli referencia-hozamok 7-7,5 százalék közé kerültek. A bankközi hozamok az átmenetinek bizonyult jelentős hozamesést követően az egy hónappal korábbi szintjük közelébe emelkedtek vissza, a hozamgörbe középső és hosszú szakasza összességében mintegy 20-30 bázisponttal lejjebb került. A bankközi hozamgörbe rövid szakasza csak kismértékben módosult, és jövő év végére 6,5-6,75 százalékos alapkamattal konzisztens.

A piaci árak alapján észrevehetően mérséklődtek a kamatemelési várakozások. Az 1x4 hónapos határidős kamatláb-megállapodások jegyzései a hétfői ülésre némileg nagyobb eséllyel árazzák az irányadó kamat tartását, mint 25 bázispontos emelését. Az FRA jegyzések ugyan mérsékelten emelkedő tendenciát mutatnak az indulási időhorizont függvényében, azonban ez csak hosszabb - legalább fél éves - időtávon jelenti egy újabb szigorítás teljes beárazását. A kamatemelési várakozások mérséklődésében a kedvező inflációs adatnak érezhető szerepe volt.

A Reuters által készített elemzői felmérés alapján a megkérdezett szakértők közül 26 az alapkamat tartására számít a Monetáris Tanács hétfői ülésén, míg egy elemző szerint az alapkamat 25 bázispontos emelésére kerül sor. 2011 végére a jelenlegi 6 százalékos szinttel megegyező alapkamatot vár a legtöbb szakértő. Az év végére ettől eltérő kamatra számító résztvevők közül többen számítanak

további lazításra (jellemzően 5,5 százalékig), mint szigorításra (jellemzően 6,25 százalékig).

A kamatcsökkentési ciklus kezdetét a többség 2011 második vagy harmadik negyedévére teszi. Külön kérdés vonatkozott arra, hogy milyen kamatszint jelenti a ciklus csúcsát, illetve, hogy befejeződött-e már ciklus. Tíz elemző szerint a jelenlegi kamatszint jelenti a kamatemelési ciklus tetőzését, négyen még számítanak további emelésre.

A bankrendszer helyzete

A vállalati hitelállomány csökkenése 2011 első hónapjában is folytatódott. Előzetes, becslült adat szerint magas kiáramlást láttunk januárban. Míg tranzakcióból adódóan a forint hitelek nőttek, addig a deviza hitelek jelentősebb mértékben csökkentek. A vállalati hitelezésben továbbra sem látjuk, hogy fordulóponthoz érkeztünk volna. A háztartási hitelek esetében sem látunk trendváltásra utaló jeleket, bár januárban az előzetes adatok alapján kisebb mértékű volt a kiáramlás, mint 2010 decemberében. A forint hiteleknel ebben az esetben is pozitív volt a nettó flow, míg a devizahiteleknel negatív.

A rövid távú kedvezőtlen tendenciák ellenére az a várakozásunk, hogy az idei évben már elindulhat a hitelezés növekedése. A nettó flow elsőként a vállalatoknál válhat pozitívvá (az első félév végére), majd később a háztartásoknál is. A januári adat alapján azonban továbbra is magasak a lefelé mutató kockázatok. A vállalatok esetén a hitelkeresleti oldalról a külső konjunktúra törékenysége, a háztartások esetén a jelentős eladósodottság, magas adósságszolgálat költségei miatt elhúzódó alkalmazkodási folyamat hordozhat kockázatot. Hitelkínálati oldalról egyrészt a bankadó okozta bizonytalanság, másrészt a változatlanul rossz portfólió hathat negatívan.

A likviditási kockázatok megítélésében továbbra is kiemelt figyelmet érdemel a bankrendszer külföldi forrás és swap-állománya. Míg decemberben jelentős külföldi forrás kiáramlást láthattunk, januárban nagymértékű, mintegy 258 milliárd forintos beáramlás volt az előzetes becslések alapján. A beáramlásnak kis része volt devizaforrás-beáramlás, ami csökkentette a swapállományt.

2010 utolsó negyedévében a banki portfólióminőség alakulása eltért a háztartásoknál és a vállalatoknál. Előbbinél a korábbi romlás folytatódott. A háztartási szegmensben a nem teljesítő hitelek aránya kisebb mértékben ugyan, de a negyedik negyedévben is nőtt, és elérte a 11 százalékot. Ezzel párhuzamosan az állományarányos hitelezési veszteségek meghaladták a 3 százalékos szintet, ami ugyancsak növekedést jelent a szeptember végi adathoz képest. A portfólió romlásának és az értékvesztés képzésének sebességét ugyanakkor lassította, hogy az utolsó negyedévben a bankok jelentős mértékben strukturáltak át a bankok háztartási hiteleket. A vállalatoknál a háztartási szegmessel szemben az utolsó negyedévben csökkent a nem teljesítő hitelek aránya az állományon belül (12,4 százalék volt), igaz, ez főként a portfóliótisztításnak (leírásoknak és eladásoknak)

volt köszönhető. Emellett a „Hitelezési felmérésben” kapott információk szerint az erősödő átstrukturálási tevékenység is javította a portfóliót, elsősorban a projekthitelek esetében. Az értékvesztés eredményrontó hatása a vállalati portfóliót tekintve ugyancsak csökkent, és a szeptember végi 3 százalék közeli érték után 2,6 százalék volt. Az értékvesztés eredményrontó hatása mind a háztartásoknál, mind a vállalatoknál összhangban volt a 2010. novemberi „Jelentés a pénzügyi stabilitásról” című kiadványunkban előrejelzett számokkal.

A bankrendszer és a fiókok 2010-es adózás előtti eredménye 73 milliárd forint volt, ami lényegesen kisebb az előző évi 294 milliárd forintos értéknél. Az adózás előtti eredmény visszaesésével párhuzamosan a jövedelmezőségi mutatók is csökkentek. December végén a gördülő egy éves ROE 2,8 százalékra, míg a ROA 0,2 százalékra mérséklődött. A 2009-es évhez képest csökkenő jövedelmezőségben meghatározó szerepe volt a bankadónak (ezt a bankok technikailag nem adóként, hanem költségként számolják el), és egyedi tételeknek. Ezekről eltekintve 2009 végi eredményhez hasonló nagyságrendű lett volna a bankrendszer jövedelmezősége. Mindez azt jelenti, hogy a bankok a háztartások és vállalatok után képzett idei nagyobb értékvesztést a kamatmarzs emelésével nagyrészt kompenzálni tudták. A jövedelmezőség csökkenése mellett megfigyelhető a bankok közötti aszimmetria erőteljes növekedése. A bankrendszeri tőke megfelelési mutató december során nőtt, annak év végi értéke 13,4 százalék volt.

2. A Tanács helyzetértékelése és kamatdöntése

A makrogazdasági információk, és a pénzügyi piaci helyzet áttekintése után a tanácstagok megvitatták, hogy az eddigi monetáris szigorítás elégséges-e ahhoz, hogy az infláció középtávon az inflációs céllal összhangban alakuljon. A Monetáris Tanács többsége egyetértett abban, hogy míg az energiaárakat és a feldolgozatlan élelmiszerárakat ért sokkok felülmúlják a korábbi várakozásokat, a továbbra is rendkívül visszafogott belső kereslet fékezi az ár- és béremeléseket. A Tanács helyzetértékelése szerint az inflációs folyamatok alakulását a következő hónapokban is ez a kettőség fogja meghatározni, ezért már a rövid távú inflációs kilátásokat is jelentős bizonytalanság övezi.

A tanácstagok szerint ugyan a januári inflációs adat alacsonyabb volt az MNB várakozásainál, a novemberi Inflációs Jelentés publikálása óta eltelt időszakban összességében nem voltak kedvezőbbek az inflációs folyamatok a novemberi előrejelzés alappályájánál. Egyes tanácstagok kiemelték, hogy a januári adatok közül elsősorban a szolgáltatások alacsony árindexét tekintik kedvezőnek, mivel ebben a szektorban az év eleji indexek az elmúlt években irányadóak voltak az év többi részében is. Elhangzott ugyanakkor olyan vélemény is, hogy egyetlen adatpont alapján még nem dönthető el, hogy tartósak-e a szolgáltatási szektor áralakulásában megfigyelt kedvező folyamatok. A nyersanyagárak és a

feldolgozatlan élelmiszerárak emelkedése ugyanakkor meghaladta a novemberi Inflációs Jelentés alappályában szereplő várakozásokat. A Tanács véleménye szerint ugyan a visszafogott belső kereslet mérsékelheti a költségek áthárítását, de több tanácsstag úgy gondolja, hogy jelentős annak a kockázata, hogy az ársokk hatása a következő hónapokban fokozottabban gyűrűzik át a maginflációs tételek áralakulásába is.

A Monetáris Tanács tagjai egyetértettek abban, hogy az inflációs folyamatok alakulása körüli bizonytalansághoz hozzájárul, hogy továbbra sem ismert a kormányzati egyensúlyjavító intézkedések szerkezete.

A decemberi bér adatok kapcsán a Monetáris Tanács több tagja kiemelte, hogy a versenyszféra rendszeres bérelemeinek az elmúlt két évben jellemző – a laza munkaerőpiaci helyzettel összefüggésbe hozható – visszafogott dinamikája hosszabb távon is hozzájárulhat a dezinflációhoz. Az alacsony decemberi prémium-fizetésekben azonban a tanács helyzetértékelése szerint jelentős szerepe lehet a személyijövedelemadó-változásokhoz kötött adóoptimalizálásnak, ezért pontosabb képet csak a 2011 év eleji prémium-kifizetések mértékének ismeretében lehet alkotni.

A tanácsstagok szerint a korábbi várakozásoknál mérsékeltebb belső fogyasztás hozzájárulhat a dezinflációs folyamathoz. Több tanácsstag utalt arra, hogy a bankszektor hitelezési képességében és hajlandóságában még nem következett be fordulat, így a háztartások hitelfelvétele továbbra is elmarad a törlesztésektől, azaz fennmaradt a szektor magas nettó megtakarítói pozíciója. Az egyik tanácsstag kifejtette, hogy a hosszabb távú inflációs kilátások szempontjából kiemelt fontosságú, hogy a belső kereslet fokozatos felfutásakor milyen mértékben kerül sor a nyersanyag-költségsokkok és különadók áthárítására.

A Monetáris Tanács helyzetértékelése során az inflációs folyamatok mellett áttekintette Magyarország kockázati megítélésének alakulását is. A Monetáris Tanács tagjai egyetértettek abban, hogy a Magyarországgal szembeni kockázati prémium elmúlt hetekben megfigyelt csökkenése részben a kormányzat által ígért egyensúlyjavító intézkedésekkel kapcsolatos várakozásokhoz, részben az inflációs cél elérése iránti elkötelezettség – kamatemelésekben is kifejeződő – jelzéséhez köthető.

A tanácsstagok túlnyomó többsége úgy látja, hogy csak a következő hónapokban megjelenő makrogazdasági adatok, a kormányzati intézkedések tartalma, illetve a márciusban megjelenő Inflációs Jelentés előrejelzése alapján dönthető el, hogy az inflációs cél eléréséhez szükséges-e a kamatszint további emelése. A kamatszint csökkentése melletti érvként hangzott el, hogy az alacsonyabb alapkamat támogathatja a reálgazdasági folyamatokat.

Az Elnök a vitát követően szavazásra bocsátotta a felmerült javaslatokat. Az alapkamat tartására vonatkozó javaslatot 6 tanácsstag támogatta, míg 1 tanácsstag az alapkamat 25 bázispontos csökkentésére szavazott.

Szavazatok:

<i>alapkamat 6%-os szinten tartása mellett:</i>	6	Bihari Péter, Csáki Csaba, Karvalits Ferenc, Király Júlia, Neményi Judit, Simor András
<i>alapkamat 5,75%-ra történő csökkentése mellett:</i>	1	Bánfi Tamás

Jelen voltak:

Bánfi Tamás

Bihari Péter

Csáki Csaba

Karvalits Ferenc

Király Júlia

Neményi Judit

Simor András

A Kormányt Palotai Dániel, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezetője képviselte.

A Tanács következő kamat-meghatározó ülését 2011. március 28-án tartja, amelyről 2011. április 6-án 14 órakor tesz közzé rövidített jegyzőkönyvet.